

Amplissime Cat~~lio~~.

150.

Cat~~lio~~.

Mens prope mecum alterabit ex quo tuas accepti reperitas quidam
illas laudibus et praecorvis nimis quam immensis, ~~quas~~ ne admittere
aliquatenus videar, dabis veniam si protus non attingo. Ego de
tunc temporis, ut minus me multo atque nunc occupatum agn
isi, facile existimavi satisfactum secundum illi, quia me signa
tus es, petitionis, ut si quid hic nobis nimis rūm Poëticis excideret,
prioribus illis magis adserendum tradessemus, quæ causa est cur
silentio nostro, ut ne successas confidenter quidem, ut nunc sit,
rogo. Enimvero, nisi quid hic vanitatis subesse veris, non distraxer
me hactenus Legationis negotia, sed obtemerunt, ut jam facile po
te conjicias, quid otio tam undique impedito suppetat ad id genus
meditationis, quas omnino constat non constare nisi secessum
scribentis et otios tribuis. Statui tamen fluctari et plane peri
culum facere eum modo rerum Fluctibus in mediis et tempesta
ribus urbis, herba Lyra motu sonum connectere possemus, ne
diffitebor nonnihil Patrinium sè processisse ut, nisi setius fortell
advenero, una cum coeteris encudi non gravare tulicimus.
sed finem sanè non attigi; at ne prosperi quidem, nego, ut
mens non sum, polliceti in ullam diem valde. Nisi novome
bus fortatu curantem incitare opera proutium duxeris, quo
nimis est tibi fiam, quem omnino terminum per Typo
graphos vestras praefigere poteritis. Si quid inferea nimium
silendo peccavimus, compensationi sint versiculi isti, quos ut
per occasionem catum natos, quas navigando effulsius ad te offuderam
te præcipue elaudamus non putavi. Quem hic mihi Antagonistam
sors objecit, R. Thotius est Med: Doct: petitissimus, natione Gallus
et Pasaubono olim ab interiori amicitia; Poëtis nomine Don~~sa~~
Heinsio atque alii pridem notis mihi denique in pretio non vulgari
quo clarus anno percipias (nisi per hoc patallbla satis id liquet)
quam plane iste congresus fuerit. Ubi quantum in eis meorum est
fastidire coepis, rogo ut ad Parentem ^{mentem} vel Fratrem ~~meum~~ pappa
renda cures. Valde tuo Amplissimo, et si quid alteri tunc
Poemati ultra invigilandum censes, quam poteris brevi percepere
Londini ab Febr: abr^o.

Tu amantissimus.

C. Hugenius.

151.

I. Cat~~lio~~.

Habed denique, mi Cat~~lio~~, speciem pertinacis industrie. quæ
enim intrabunt, easdemque non forent, sed aulicas et quidem
Anglicanas, ista nobis excaderint, nisi ipsas abunde iudicave
rint, fama certe molestæ hic de modum negotiationis testatum
faciet. Itaque quid nichil ^{hic} dignum reporturus es, amplecteri
rogo, insipidum Poema, non mei nunc, sed maxime tui nominis
gratia.

gratia; quo si audaciisculi ~~est~~ ^{vel} usum ~~est~~ abusum agnoveris, amori
populi quam temeritati offensam adstine; ipsi tamen vero, et mutuo
illi affectus erga nos facio; de quo ut ~~jam~~ ^{hunc} autem insigne opino
nem conceperimus, ita quicquid in ea remittamus, veniant te tua
non patitur. Deinde carmine verbum non adam, nisi ut cumque
tandem de vota ejus vel necesse decretur estis, acceptum nobis fore, ut
qui gloriam hanc ^{than} affectavimus, tollere mores gerendi, quia occasione
~~si quid~~ forte quid aptius existet, negare nesciunt insulso in seculi
ineptias inventi sumus, Jam una opera de patria atque amicis
commode meriti videbimus. Typographos quod affinet fieri
illud moneo, ne qua ab orthographia nostris sinuantur deflectere,
quoniamque maculis nostri ~~ne illi~~ quoque sodas adspersant, et by
ridiculum autorem statuant ~~ij~~, quos ipse verberando suscepit.
Duplicuisse vobis lamellam illam ~~non~~ miror adca que iniquo
missam fuisse, ex quo mihi quaque ejus ostendit copia facta est:
tudis projecto, sortidi et vastro plani conspectu indigna; non
~~it~~ ^{quidem} poemata ~~neg~~, ut coniter tu quidem iusti assertum
nisi faciem tenebris nostris additam oportuit luculentiori,
quod ⁱⁿ Mattiaci vestri num facere videntur, dum abottus nos
fracti deformitatem cultu suo correctum sunt. Bene sit
hospitibus tam humanis, tam opportune misericordi, et nostrorum.
Et sane si quid etiam hinc Satyros ojucundis emblematum
profigendum censuerint, non me difficultate accessorem
habituvi sunt, quippe alterum hinc pastum favore vestro
digniorum aliquanto prior ^{illo aere} non dubes cam affirmare, ita
men in causa filiorum ^{radem sollempnam} concesseti fidem. Vale,
Catholici clarissime et meamas. Londini. ar. Matt. 1622.

Tui studiosissimus.

C. Hugenius.

Quas margini notas abscripsimus, etiam
atque etiam rago ut ne omittantur.
quia si voluminis capacitas ferre negeat,
inferiori paginae subjungantur; negare enim
hanc quoque operam temere impeditisse videri
velim; sed iis rationibus adductum, quas
coram proponendis olin erit occasio.
De Pictoris vestra omnia cura sit qualis
cumque tandem aptissimam ^{excusam} caretis.
Neo iudicio frontem opusculi non inepte
occupaverit effigies Primorum Parentum;
ita ut conversi singuli ad sui sexus
progeniem, eo quem utrobique descriptimus
mores vestitum, summa admiratione
vel horrore concepti videantur.

J. Patr.